

menteringen af konventionen, udtrykke deres mening med hensyn til afslag på udlevering, komme med forslag til ændringer af konventionen og udtrykke deres mening om ændringsforslag fra enkeltstater eller fra Ministerkomiteén samt udtrykke deres mening om ethvert spørgsmål vedrørende anvendelsen af konventionen og lette udveksling af information om betydelige juridiske, politiske eller teknologiske udviklinger.

Eventuelle tvister mellem parterne om fortolkningen og anvendelsen skal søges afgjort ved forhandling mellem parterne eller andre fredelige midler, herunder ved voldgift eller ved indbringelse for Den Internationale Domstol, jf. artikel 29.

Det fastlægges endelig, at konventionen træder i kraft den første dag i den måned, der følger efter udløbet af en periode på 3 måneder efter den dato, hvor 6 stater, herunder mindst 4 af Europarådets medlemsstater, har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft.

2.3. FN's konvention om nuklear terrorisme

Ved FN's Generalforsamlings resolution 51/210 af 17. december 1996 blev der nedsat en ad hoc-komité med mandat til bl.a. at udarbejde en konvention om nuklear terrorisme som supplement til eksisterende internationale anti-terrorinstrumenter.

Den 1. april 2005 under ad hoc-komiteéns 9. mødesamling i New York opnåedes enighed om en FN-konvention om nuklear terrorisme. Konventionsteksten blev vedtaget af Generalforsamlingen den 13. april 2005 og åbnedes for undertegnelse den 14. september 2005 i forbindelse med FN-topmødet i New York. Regeringen har undertegnet konventionen med sædvanligt ratifikationsforbehold på Danmarks vegne i forbindelse med FN-topmødet i New York.

Justitsministeriet har den 18. juli 2005 sendt en degørelse til Folketingets Retsudvalg om de lovgivningsmæssige konsekvenser af FN-konventionen.

Som anført under pkt. 1.4. vil Folketingets vedtagelse af forslaget samtidig indebære samtykke efter grundlovens § 19 til ratifikation af FN's konvention om nuklear terrorisme (International Convention for the Suppression of Acts of Nuclear Terrorism).

Nedenfor gennemgås FN-konventionen om nuklear terrorisme.

Konventionen om nuklear terrorisme har til formål at styrke forebyggelsen af og retsforfølgning i forbindelse med nuklear terrorisme. Det fremgår af præamblen, at eksisterende multilaterale juridiske bestemmelser ikke i tilstrækkelig grad er rettet mod nuklear terrorisme, ligesom behovet for at styrke det internationale samarbejde med hensyn til udvikling og vedta-

gelse af effektive og praktiske foranstaltninger vedrørende forebyggelse af nuklear terrorisme samt retsforfølgning af og straf til gerningsmændene understreges.

Konventionen indeholder en række forpligtelser for de kontraherende stater, særligt med hensyn til kriminalisering af ulovlig besiddelse og brug mv. af radioaktivt materiale med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade eller betydelig tings- eller miljøskade og med hensyn til internationalt samarbejde på området.

Artikel 1 indeholder en række definitioner af begreber, som anvendes i konventionen.

Ved »radioaktivt materiale« forstås i konventionen: nukleart materiale og andet radioaktivt materiale, som indeholder nuklider, der kan undergå en spontan omdannelse (en proces, der efterfølges af udsendelse af en eller flere typer ioniserende stråling, som alfa-, beta-, neutron- eller gammastråling), og som på grund af deres radiologiske eller spaltelige egenskaber kan forårsage død, alvorlig personskade eller betydelig tings- eller miljøskade.

Ved »nukleart materiale« forstås: plutonium, bortset fra plutonium med en isotopkoncentration på mere end 80 % i plutonium-238; uran-233; uran, der er beriget i isotop 235 eller 233; uran, der indeholder en blanding af isotoper i naturligt forekommende form bortset fra i form af malm eller residualmalm; ethvert materiale, der indeholder et eller flere af ovennævnte materialer.

»Uran, der er beriget i uranisotoperne 235 eller 233« skal forstås som: uran, der indeholder uranisotoperne 235 og/eller 233 i en sådan mængde, at isotopforholdet mellem summen af disse isotoper og uranisotop 238 er større end det naturlige forhold mellem isotop 235 og isotop 238.

Ved »nukleart anlæg« forstås: a) enhver atomreaktor, inkl. reaktorer installeret på skibe, køretøjer, fly eller rumfartøjer, der bruges som energikilde for at drive sådanne skibe, køretøjer, fly eller rumfartøjer eller til ethvert andet formål; (b) ethvert anlæg eller transportsystem, der bruges ved produktion, opbevaring, forarbejdning eller transport af radioaktivt materiale.

Ved »anordning« forstås: (a) enhver eksplosiv nuklear anordning; eller (b) enhver anordning der kan sprede radioaktivt materiale eller udsende ioniserende stråling og som følge af de radiologiske egenskaber kan forårsage død, alvorlig personskade eller betydelig tings- eller miljøskade.

Begrebet »stats- eller regeringsfacilitet« omfatter ethvert permanent eller midlertidigt anlæg eller trans-